

عنوان مقاله:

الگوها و جریانهای مهاجرتی شهر مشهد طی دو دهه (۱۳۷۵-۱۳۹۵ ش)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان، دوره 17، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

سعیده شهبازین - استادیار گروه مهاجرت، شهرنشینی و توزیع فضایی موسسه مطالعات جمعیت کشور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

روند سریع و روبه رشد مهاجرت، موجب شهرنشینی گسترده و تغییراتی بنیادی در الگوی سکونت شده است. مهاجرت گسترده با برهم زدن تعادل جمعیتی، موجب فشار بر منابع مناطق می شود که به منظور جلوگیری از این فشار، شناخت الگوهای مهاجرت حاکم بر آن مناطق می تواند نقش بسزایی در مدیریت مهاجرت داشته باشد. این مطالعه با استفاده از تحلیل ثانویه داده های سرشماری عمومی نفوس و مسکن استان خراسان رضوی، ضمن بررسی الگوهای مهاجرت شهر مشهد طی بیست سال، به جریان این جابه جایی ها پرداخته است. نتایج نشان داد که بیش از ۸۰٪ از کل مهاجران وارد شده به شهرستان مشهد، وارد شهر مشهد شده اند. بیشتر مهاجرت ها به صورت درون-شهرستانی بوده است؛ اما در مجموع استان های تهران و سیستان و بلوچستان بیشترین مهاجرتی به این شهر را داشته اند. ترکیب جمعیتی مهاجران نشان داد، در کنار ۸۰٪ از مهاجرت های شهر به شهر، مشهد هر ساله پذیرای درصد قابل توجهی از مهاجران خارجی نیز بوده که مبدا عمده آن ها کشور افغانستان است. ادامه جریان مهاجرت گسترده به شهر مشهد منجر به تشدید وضعیت تراکمی این شهر می شود و مسائلی مانند حاشیه نشینی، ایجاد سکونتگاه های غیررسمی، افزایش مشاغل کاذب، مسائل و مشکلات اجتماعی و فرهنگی و غیره را به همراه خواهد داشت.

کلمات کلیدی:

مهاجرت داخلی، الگوهای مهاجرت، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1908015>

